

Woord- en communieviering 26 juli 2015 17de ZdhJ B

Thema: delen en overvloed

2 Kon. 4, 42-44; Joh. 6,1-15

Inleiding

We luisteren vandaag naar Elisa die 20 gerstebroden voorziet aan aan wel 100 profeten. Zijn bediende zegt dat dat nooit genoeg zal zijn...zij aten ervan en hielden over

Ook Johannes vertelt over brood en over hoe een grote menigte Jezus volgt. Jezus ziet dat ze honger hebben. Een jongen met 5 broden en twee vissen wordt opgemerkt. Jezus deelt dat brood en die vis uit 'zoveel als ze wilden'. 12 manden brood bleven er over...

Vandaag wil ik met u stilstaan bij delen en overvloed...

“wie bezit verlangt te delen, zo zongen we, geeft de armoe rijke zin!”

Dat deze woorden leidraad mogen zijn in onze viering

Overweging

In de beide lezingen gaat het over het delen van brood, gerstebrood.

Gisteren stond er in de krant een aardig bericht over gerstebrood. Het wordt weer gebakken gerstebrood en het zou goed zijn tegen cholesterol en diabetes type 2. Ook kan het telen van gerst een nieuwe duurzame productieketen van granen mogelijk te maken; goed voor de boeren dus.

In de lezingen gaat het over het delen brood. Het eten van brood is een eerste levensbehoefte. Het is uitermate geschikt om te delen en relatief gemakkelijk verkrijgbaar. Onder het samen-eten komen gesprekken op gang. Na afloop van het samen-eten is niet alleen je hongergevoel gestild maar kun je vaak ook voldaan terugkijken op de maaltijd. Alleen eten is en blijft voor veel mensen moeilijk en ongezellig.

Samen-eten is zo gewoon en algemeen gewaardeerd dat het opvallend is dat er vandaag in de beide lezingen zo expliciet wordt stilgestaan bij het delen van brood. We mogen daarom aannemen dat het niet alleen gaat om het delen van brood maar dat het brood een symbool is, dat staat voor het bieden van een nieuw perspectief in je leven. De grote menigte die Jezus volgt heeft behoefte aan een politiek

perspectief, een nieuwe leider die het voor hen opneemt. Ze willen hem zelfs tot koning uitroepen toen ze zagen wat hij kon.

Opvallend bij Johannes is dat Jezus zelf het initiatief neemt, hij onderkent dat de mensen zich moedeloos voelen, bang voor de toekomst en hij wil hen niet zonder eten en zonder hoop naar huis laten gaan. Het weinige: vijf broden en twee vissen, blijkt voldoende en zelfs meer dan dat. De zegende handen van Jezus en zijn dankgebed blijken voldoende om de menigte na afloop met nieuwe moed naar huis te laten gaan....

De leerlingen mogen verzamelen wat overblijft en met wat er overblijft wordt zorgvuldig omgegaan. Zouden wij deze houding en omgang met wat overblijft in onze tijd tot voorbeeld kunnen uitdragen?

Wie Jezus volgt, vindt grazige weiden en leven in overvloed, zou dat het beeld zijn dat Johannes en ook Elisa ons willen voorhouden?

Veel mensen, ook mensen onder onze kerkgangers hebben het gevoel dat ze er weinig of niet te doen, dat ze misschien zelfs meer tot last zijn omdat zed zijn zoals ze zijn. 'Wat kan ik nu bijdragen?' Jezus wil – en in navolging van Hem willen wij in de Andreas elkaar helpen leren geloven in onze eigen kracht en betekenis. Iedereen zonder uitzondering, is van betekenis, en heeft meer in zich dan hij of zij van zichzelf denkt. Wij allemaal hebben de kracht in ons om mensen om ons heen te laten opbloeien, door de mens om je heen te zien, aan te spreken, te glimlachen, dag te zeggen en vooral tijd hebben om te luisteren en te zien wat er dan gebeurt: daar word je allebei rijk en warm van! Die vreugde en bereidheid, dat is delen en overvloed ervaren.

Wat een kracht zal er groeien als wij allemaal delen naar vermogen, niet alleen met geld, maar vooral met de gaven die in je zitten. Er zal geen vreugde zijn zonder pijn en verdriet maar een vreugde door alle pijn en verdriet heen, een vreugde die verzacht en mild maakt, die een toekomst biedt waarvan je het gevoel hebt dat je die aankunt, dat we die samen aankunnen, want samen kunnen we veel.

Het wonder van de overvloed wordt zichtbaar als wij ophouden met berekenen hoeveel iets waard is en of er wel genoeg is, en gewoon maar overgaan met delen met anderen. Jezus nam de 5 broden en 2 vissen aan als een kostbare schat en liet anderen daarin delen, Hij zegent, breekt en dankt en roept ons op elkaar te zegenen, te breken en te danken... zo eenvoudig en moeilijk tegelijk kan het zijn....zo proberen te leven.... zegenen, breken en danken, dat laat de goddelijke kracht in ons opbloeien. *Amen*